

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. kovo 17 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Pridėtinis vertės mokestis – Direktyva 2006/112/EB – 135 straipsnio 1 dalies a punktas – Neapmokestinimas draudimo srityje – Šėvokos „draudimo“ sandoriai ir „su jais susijusios paslaugos, kurias teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai“ – Žalos reguliavimo paslaugos, suteiktos draudiko vardu ir jo naudai“

Byloje C-40/15

dėl *Naczelny Sąd Administracyjny* (Vyriausiasis administracinis teismas, Lenkija) 2014 m. lapkričio 19 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. vasario 2 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Minister Finansów

prieš

Aspiro SA (anksčiau – *BRE Ubezpieczenia sp. z o.o.*)

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas R. Silva de Lapuerta, teisėjai A. Arabadjiev, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund (pranešėjas) ir S. Rodin,

generalinį advokatą J. Kokott,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2015 m. gruodžio 2 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Minister Finansów*, atstovaujamo B. Rogowska-Rajda, J. Kaute ir M. Lubiński,
 - *Aspiro SA*, atstovaujamoms mokesčių patarėjė M. Szafarowska, T. Michalik ir M. Spychalski,
 - Lenkijos vyriausybės, atstovaujamoms B. Majczyna ir K. Małkowska,
 - Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamoms L. Christie ir S. Brandon, padedamą baristerio E. Mitrophanous,
 - Europos Komisijos, atstovaujamoms L. Lozano Palacios ir M. Owsiany-Hornung,
- susipažinęs su 2015 m. gruodžio 23 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada, priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos

direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1, toliau – PVM direktyva) 135 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Minister Finansów* (finansų ministras) ir *Oil Trading Poland sp. z o.o.* (toliau – *Aspiro*) ginčą dėl individualaus mokesčio išaiškinimo, susijusio su neapmokestinimu pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta:

„Sandoriai, kurių valstybės narės neapmokestina PVM:

„a) draudimo ir perdraudimo sandoriai, įskaitant su jais susijusias paslaugas, kurias teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai“.

4 Šis 135 straipsnio 1 dalies a punktas atitinka 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčio įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23; toliau – Šeštoji direktyva) 13 straipsnio B skirsnio a punktą, kurį jis pakeitė.

5 PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies d ir f punktuose numatytas dviejų rūšių neapmokestinimas:

„d) sandoriai, įskaitant derybas, dėl indėlių ir einamųjų sąskaitų, mokėjimų, pervedimų, skolų, čekių ir kitų apyvartinių dokumentų, išskyrus skolų išieškojimą;

<...>

f) sandoriai, įskaitant derybas dėl akcijų, turtinių teisių bendrovėse ar asociacijose, obligacijų ir kitų vertybinių popierių, išskyrus dokumentus, patvirtinančius nuosavybės teise į prekes, ir 15 straipsnio 2 dalyje nurodytas teises ar vertybinius popierius, išskyrus sandorius dėl šių dokumentų valdymo ar saugojimo.“

Lenkijos teisė

6 Šiai bylai reikšmingos 2004 m. kovo 11 d. Prekių ir paslaugų mokesčio įstatymo (*Ustawa o podatku od towarów i usług*, Dz. U. 2011, Nr. 177, 1054 pozicija, toliau – PVM įstatymas) pagrindinės bylos aplinkyboms galiojusios redakcijos 43 straipsnio 1 dalies 37 punkte nustatyta:

„Nuo mokesčio atleidžiamos draudimo paslaugos, perdraudimo paslaugos ir tarpininkavimo paslaugos teikiant draudimo ir perdraudimo paslaugas, taip pat paslaugos, kurias draudikas teikia pagal draudimo sutartis, sudaromas trečiojo asmens sąskaita, išskyrus teisių, gytyų vykdant draudimo ir perdraudimo sutartis, perleidimą.“

7 Pagal šio įstatymo 43 straipsnio 13 dalį:

„Nuo mokesčio taip pat atleidžiamas paslaugos teikimas, jeigu ši paslauga sudaro šio straipsnio 1 dalies 7 punkte ir 37–41 punktuose nurodytos paslaugos dalį, kuri pati sudaro atskirą visumą ir yra būdinga pagal šio straipsnio 1 dalies 7 punktą ir 37–41 punktus nuo mokesčio atleistai paslaugai ir būtina tam, kad būtų galima teikti paslaugą.“

Pagrindinis byla ir prejudicinis klausimas

8 *Aspiro*, Varšuvoje įsteigta bendrovė, yra PVM mokėtoja. Ji teikia visas paslaugas, susijusias su žalos reguliavimu draudimo įmonės vardu ir jos naudai pagal su šia įmone sudarytą sutartį. Ji yra atlyginama pagal fiksuotą tarifą atsižvelgiant į konkrečios žalos rūšį.

9 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad *Aspiro* nėra nei draudimo įmonė, nei draudimo brokeris, nei draudimo agentas. Svarbu pabrėžti, kad ji nėra atsakinga apdraustiesiems. Pagal šią sutartį ji vykdo 18 sandorių, kai kurie iš jų pavedami užsakomiesiems subrangovams:

- pranešimų apie žalą priėmimas;
- žalos informacinėje sistemoje įregistravimas ir surinktos informacijos atnaujinimas vykdamas žalos reguliavimo procedūrą;
- žalos priežasties ir aplinkybių nustatymas, įskaitant turto ir žalos vietos tikrinimą, dokumentų, reikalingų atsakomybei, patirtai žalai ir kompensacijos sumoms bei kitoms naudoms gavėjui išmoktinioms sumoms nustatyti, parengimas ir veiksmų atlikimas;
- susirašinėjimas su klientu, įskaitant teisinius pranešimus dėl žalą patyrusio ar apdrausto asmens, ir susirašinėjimas su kitais subjektais, dalyvaujančiais žalos reguliavimo procese;
- žalos bylos tvarkymas iš esmės, surinktų dokumentų analizė ir sprendimo priėmimas iš esmės;
- techninis vertinimas ir galimi papildomi vertinimai žalos, susijusios su transporto priemonėmis, atveju;
- fotografinių medžiagų, rodančių žalos mastą, rengimas;
- dokumentų, reikalingų žalai deklaruoti, kopijavimas;
- visų dokumentų, reikalingų žalos atlyginimo ar kitą išmoką prašymui pateikti, surinkimas;
- su žala susijusių dokumentų archyvavimas;
- informacijos, susijusios su žalos reguliavimu ir jo teisėmis, perdavimas asmeniui, kuris pagal draudimo sutartį yra naudos gavėjas;
- atgrąžtinis reikalavimų procedūra, išskyrus teismo procesus, vykdomas;
- su žalos suregulavimu susijusių reikalavimų ir skundų nagrinėjimas;
- bylos medžiagos, susijusios su žala, suteikimas atitinkamam naudos gavėjui;
- mokėjimo nurodymų parengimas ir atlikimas informacinėje sistemoje;

- su žalos reguliavimu susijusios korespondencijos išsiuntimas ir gavimas;
- žalos administravimo ataskaitos parengimas kliento prašymu;
- visi kiti sandoriai, reikalingi žalai reguliuoti pagal draudimo sutartį, susiję su pirmiau minėtais sandoriais.

10 *Aspiro* finansų ministrui pateiktą prašymą dėl individualaus mokesčio išaiškinimo siekdama sužinoti, ar taikant PVM įstatymų žalos reguliavimo paslaugos, kurias ji teikia, yra neapmokestinamos.

11 *Aspiro* teigimu, jos draudimo bendrovės vardu ir naudai pagal įgaliojimą vykdyti sandoriai yra draudimo sandoriai, kaip tai suprantama pagal Lenkijos teisę. Jie sudaro atskirą visumą, glaudžiai susijusi su šios draudimo įmonės veikla ir jai būtini, kuria nesiekama atskiro tikslo. *Aspiro* mano, kad šie sandoriai yra vienos sudėtinio pobūdžio paslaugos teikimas, kuris visas turi būti neapmokestinamas.

12 2012 m. rugpjūčio 31 d. išaiškiniame finansų ministras tik iš dalies patvirtino *Aspiro* poziciją. Jis nusprendė, kad tik penktoji sandorių kategorija, t. y. žalos bylos medžiagos reguliavimas iš esmės, apimantis reikšmingą dokumentų analizę ir sprendimą dėl žalos padengimo, yra draudimo sandoris. Jis nusprendė, kad visi kiti *Aspiro* atlikti sandoriai yra susiję su žalos reguliavimu, bet nėra draudimo sandoriai. Ministro teigimu, jiems netaikomas neapmokestinimas, nes šie veiksmai yra techninio ir administracinio pobūdžio ir gali būti atliekami vykdant kitą nei draudimo sandoriai veiklą.

13 *Aspiro* apskundė šį išaiškinimą *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* (Varšuvos vaivadijos administracinis teismas). Šis patenkino skundą ir panaikino išaiškinimą nusprendęs, kad Lenkijos įstatymų leidėjas labiau išplėtė šį neapmokestinimą, nei numatyta PVM direktyvoje, bet nusprendė, kad finansų ministras negalėjo remtis griežtesnėmis šios direktyvos nuostatomis.

14 Finansų ministras dėl šio sprendimo pateiktą kasacinį skundą.

15 Turėdamas abejonių dėl klausimo, ar nuostata, kaip antai PVM įstatymo 43 straipsnio 13 dalis, neteisingai išplėtė PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatas ir ar tokios paslaugos, kaip suteiktos *Aspiro*, gali būti neapmokestintos, *Naczelny Sąd Administracyjny* (Vyriausias administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad tokioms paslaugoms, kaip nagrinėjamos šioje byloje, kurias draudimo bendrovei draudiko vardu ir naudai teikia trečiasis asmuo, neturintis jokių teisinių santykių su apdraustuoju, taikomas minėtoje nuostatoje nurodytas neapmokestinimas?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl priimtino

16 *Aspiro* teigia, kad pagrindinėje byloje iškilo tik nacionalinės teisės aiškinimo problema, todėl ji nesusijusi su Sąjungos teise. Šios bendrovės teigimu, pateiktas klausimas nėra reikšmingas priimančiam sprendimui byloje ir todėl yra nepriimtinas. *Aspiro* pažymi, kad net jei PVM įstatymo 43 straipsnio 13 dalyje būtų numatytas papildomas neapmokestinimo atvejis, nenumatytas PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punkte, nacionalinės institucijos asmeniui neturėtų taikyti griežtesnės šios direktyvos nuostatės.

17 Šiuo klausimu primintina, kad vykstant SESV 267 straipsnyje numatytam Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų bendradarbiavimui tik būtų nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į konkrečios bylos aplinkybes, turi įvertinti, ar reikia pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kad galėtų priimti savo sprendimą, ir kokia Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarba. Todėl, kai pateikti klausimai yra susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu, Teisingumo Teismas iš esmės privalo priimti sprendimą. Nacionalinio teismo pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas gali atmesti, tik jei akivaizdu, jog prašymas išaiškinti Sąjungos teisę visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, būtų, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (sprendimų *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, 38 ir 39 punktai ir *Melki ir Abdeli*, C-188/10 ir C-189/10, EU:C:2010:363, 27 punktas).

18 Šiuo atveju primintina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas tiek, kiek žmanoma, nacionalinę teisę turi aiškinti atsižvelgdamas į Sąjungos teisę (žr., be kita ko, Sprendimo *Pfeiffer ir kt.*, C-397/01–C-403/01, EU:C:2004:584, 113 punktą) ir šiuo atveju į PVM direktyvą. Kadangi šis teismas klausia dėl nacionalinės nuostatos, kurios nauda nurodyta pagrindinėje byloje ir kuri perkelia PVM direktyvą, taikymo srities, nėra akivaizdu, kad Teisingumo Teismo pateiktas klausimas dėl šios direktyvos išaiškinimo nėra reikšmingas šiai bylai išspręsti.

19 Taigi prejudicinis klausimas yra priimtinas.

Dėl esmės

20 Pirmiausia primintina, kad formuluotės, vartojamos PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalyje nurodytiems neapmokestinimo atvejams apibrėžti, turi būti aiškinamos siaurai, nes šie neapmokestinimo atvejai yra bendro principo, pagal kurį PVM taikomas kiekvienam apmokestinamojo asmens už atlygą atliekamam paslaugų teikimui, išimtis (žr. Sprendimo *BG Leasing* C-224/11, EU:C:2013:15, 56 punktą).

21 Siekiant atsakyti į pateiktą klausimą reikia išnagrinėti, ar žalos reguliavimo veikla, kurią vykdo *Aspiro*, yra „draudimo sandoriai“, ar tai yra „su jais susijusios paslaugos, kurias teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punktą.

22 Pirmiausia kalbant apie draudimo sandorius, reikia priminti, kad draudimo sandoriui paprastai būdinga tai, jog draudikas, gavęs draudimo mokėjimą, išsipareigoja įvykus draudžiamajam įvykiui išmokėti draudėjui išmoką, sutartą sudarant sutartį (Sprendimo *CPP*, C-349/96, EU:C:1999:93, 17 punktas ir Sprendimo *Taksatorringen*, C-8/01, EU:C:2003:621, 39 punktas).

23 Teisingumo Teismas pažymėjo, kad sūvoka „draudimo sandoriai“ ne tik apima paties draudiko įvykdytus sandorius, bet ir yra iš esmės pakankamai plati, kad apimtų draudimo apsaugą, suteikiamą apmokestinamojo asmens, kuris pats nėra draudikas, bet kolektyvinio draudimo atveju suteikia savo klientams tokią apsaugą naudodamasis draudiko, prisiimančio draudžiamą riziką, paslaugomis. Be to, dėl draudimo sandorių pobūdžio egzistuoja sutartinis ryšys

tarp draudimo paslaugos teikėjo ir asmens, kurio riziką draudimas dengia, t. y. apdraustojo (žr. Sprendimo *Taksatorringen*, C-8/01, EU:C:2003:621, 40 ir 41 punktas).

24 Tačiau šiuo atveju toks paslaugų teikėjas kaip *Aspiro* pats nėra sąsipareigojęs apdraustajam užtikrinti rizikos padengimą ir su apdraustuoju neturi sutartinių santykių.

25 Todėl, nors žalos reguliavimo paslaugos, nagrinjamos pagrindinėje byloje, kurias aprašo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, sudaro esminį draudimo sandorio elementą tiek, kiek jis šiuo atveju apima atsakomybę ir žalos sumos nustatymą bei sprendimą apdraustajam sumokėti kompensaciją arba jos nesumokėti, reikia konstatuoti, kad ši paslauga, beje, suteikta draudikui, nėra draudimo sandoris, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punktą.

26 Be to, ši išvada patvirtina būtinybė, kaip priminta šio sprendimo 20 punkte, kad nuo bendros PVM sistemos leidžiančias nukrypti nuostatas reikia aiškinti griežtai.

27 Šios išvados nepaneigia *Aspiro* ir Lenkijos vyriausybės argumentas, pagal kurį draudimo sandorių vertinimą PVM tikslais reikia prilyginti finansinių paslaugų vertinimui. Šios bendrovės ir šios vyriausybės teigimu, kadangi žalos suregulavimo paslaugos yra esminis draudimo sandorių elementas, sudarantis atskirą visumą, kaip ir finansinių paslaugų atveju reikia taikyti neapmokestinimą, numatytą PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punkte. Ši analizė patvirtina pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, iš dalies pakeičiančios Direktyvą 2006/112, kiek tai susiję su draudimo ir finansiniais paslaugomis [COM(2007) 747 *final*], 2007 m. lapkričio 28 d. pateiktas Komisijos.

28 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas sprendime, susijusiame su finansų įstaigomis, aiškiai nusprendė, kad jei suteiktos paslaugos, vertinamos bendrai, šiuo atveju tam tikros IT paslaugos, sudaro atskirą visumą ir atlieka specialias ir esmines finansinių paslaugų funkcijas, aprašytas PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies d ir f punktuose, joms taikomas šioje nuostatoje numatytas neapmokestinimas (šiuo klausimu žr. Sprendimo SDC, C-2/95, EU:C:1997:278, 66 punktą).

29 Tačiau Teisingumo Teismas nusprendė, kad analogijai su finansiniais paslaugomis negali būti pritarta draudimo sandorių srityje, pabrėždamas Šeštosios direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punkto, kuriame numatyti tik draudimo sandoriai tiesiogine prasme, ir šios direktyvos 135 straipsnio 1 dalies d ir f punktą, kuriuose numatytos atitinkamos bankinės operacijos, formuluojant skirtumą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Taksatorringen*, C-8/01, EU:C:2003:621, 43 punktą).

30 Be to, pasiūlymas dėl šio sprendimo 27 punkte nurodytos direktyvos, kurio nepriėmė Taryba, bet kuriuo atveju nėra reikšmingas aiškinant galiojančią teisę ir todėl negali pateisinti PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimo, pagrįsto pagal analogiją šios direktyvos 135 straipsnio 1 dalies d ir f punktą aiškinimu.

31 Be to, reikia konstatuoti, kad mokesčių neutralumo principas neleidžia suabejoti šio sprendimo 25 punkte padaryta išvada. Kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 28 punkte, šis principas neleidžia išplėsti neapmokestinimo taikymo srities, nesant tuo tikslu aiškiai suformuluotos nuostatos. Iš tiesų, minėtas principas yra ne pirminės teisės norma, kurioje gali būti nustatytas neapmokestinimo teisėtumas, o aiškinimo principas, kuris turi būti taikomas kartu su principu, pagal kurį neapmokestinimas aiškinamas siaurai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Deutsche Bank*, C-44/11, EU:C:2012:484, 45 punktą).

32 Antra, reikia išnagrinėti, klausim?, ar pagrindin?je byloje nagrin?jamas paslaug? teikimas yra ir „su [draudimo sandoriais] susijusios paslaugos, kurias teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai“, tod?l gali b?ti neapmokestinamas.

33 Viena vertus, kalbant apie s?vok? „su [draudimo sandoriais] susijusios paslaugos“, reikia nuspr?sti, kad, kaip teig? generalin? advokat? išvados 31 punkte, s?voka „susijusios“ yra pakankamai plati ir iš principo gali apimti ?vairias gretutines paslaugas, kurios susijusios su draudimo sandori? ?vykdymu ir, be kita ko, žalos reguliavim?, kuris yra viena iš esmini? ši? sandori? dali?.

34 Kita vertus, kiek tai susij? su s?lyga, pagal kuri? atitinkamos paslaugos turi b?ti paslaugos, „kurias teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai“, pakanka patikrinti, ar paslaug? teik?jo, kaip antai *Aspiro*, veikla, kuri? sudaro žalos reguliavimas draudimo ?mon?s vardu ir naudai, gali b?ti laikoma vykdoma toki? draudimo brokeri? ar draudimo agent?.

35 Aplinkyb?, kad pagal prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo aprašytas faktines aplinkybes *Aspiro* neturi draudimo brokerio ar draudimo agento statuso, n?ra esmin?. Iš ties?, formalaus šios bendrov?s statuso nepakanka siekiant nustatyti, ar jos veikla patenka ? neapmokestinimo taikymo srit?.

36 Kaip yra nusprend?s Teisingumo Teismas, reikia išnagrin?ti pat? veiklos turin? (šiuo klausimu žr. sprendim? *Arthur Andersen*, C?472/03, EU:C:2005:135, 32 punkt?; *Abbey National*, C?169/04, EU:C:2006:289, 66 punkt? ir *J.C.M. Beheer*, C?124/07, EU:C:2008:196, 17 punkt?).

37 Atliekant š? nagrin?jim? reikalingos dvi s?lygos. Pirma, paslaugos teik?jas turi tur?ti santykius su draudiku ir apdraustuoju (Sprendimo *Taksatorringen*, C?8/01, EU:C:2003:621, 44 punktas). Šis santykis gali b?ti tik netiesioginis, jei teik?jas yra draudimo brokerio ar draudimo agento subrangovas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *J.C.M. Beheer*, C?124/07, EU:C:2008:196, 29 punkt?). Antra, jo veikla turi apimti esminius draudimo tarpininko veiklos aspektus, kaip antai klient? paiešk? ir santyki? tarp j? ir draudiko užmezgim? siekiant sudaryti draudimo sutart? (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Arthur Andersen*, C?472/03, EU:C:2005:135, 33 ir 36 punktai).

38 Pirm?j? iš ši? s?lyg? ?vykd? teik?jas, kaip antai *Aspiro*. Iš ties? ji turi tiesiogin? ryš? su draudimo ?mone, nes vykdo veikl? jos vardu ir naudai, ir turi netiesiogin? ryš? su apdraustuoju vertindama ir administruodama žal?.

39 Ta?iau d?l antros iš ši? s?lyg?, susijusios ir su paslaugomis, suteiktomis draudimo brokeri?, draudimo agent? ar j? subrangov?, reikia pasakyti, kad jos turi apimti esminius draudimo brokeri? ar draudimo agent? veiklos aspektus, kuriuos sudaro klient? paieška ir santyki? tarp j? ir draudiko užmezgimas siekiant sudaryti draudimo sutart? (be kita ko, žr. sprendim? *Taksatorringen*, C?8/01, EU:C:2003:621, 45 punkt?; *Arthur Andersen*, C?472/03, EU:C:2005:135, 36 punkt? ir *J.C.M. Beheer*, C?124/07, EU:C:2008:196, 18 punkt?). D?l subrangov? pažym?tina, jog svarbu, kad jie dalyvaut? sudarant draudimo sutartis (šiuo klausimu žr. Sprendimo *J.C.M. Beheer*, C?124/07, EU:C:2008:196, 9 ir 18 punktus).

40 Žalos reguliavimo draudiko vardu ir naudai veikla, kaip antai nagrin?jama pagrindin?je byloje, visiškai nesusijusi su potenciali? klient? paieška ir santyki? tarp j? ir draudiko užmezgimu siekiant sudaryti draudimo sutartis.

41 Tod?l tokios veiklos neapima „paslaugos, kurias teikia draudimo brokeriai ir draudimo agentai“ s?voka pagal PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punkt?.

42 Kaip ir paslaugas, nagrin?tas byloje, kurioje buvo priimtas sprendimas *Arthur Andersen* (C?472/03, EU:C:2005:135), žalos reguliavimo paslaugas, suteiktas teik?jo, kaip antai *Aspiro*, reikia analizuoti ne kaip paslaugas, suteiktas draudimo tarpininko, bet kaip draudimo ?moni? vykdomos veiklos pasidalijim? (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Arthur Andersen*, C?472/03, EU:C:2005:135, 38 punkt?).

43 Šiomis aplinkyb?mis neb?tina, kaip tai daro Jungtin?s Karalyst?s vyriausyb?, remtis s?voka „draudimo tarpininkavimas“, esan?ia 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/92/EB d?l draudimo tarpininkavimo (OL L 9, 2003, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 6 sk., 4 t., p. 330) 2 straipsnio 3 punkte, nei draudimo brokeri? ir draudimo agent? veiklos s?vokomis, kurios minimos 1976 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyvos 77/92/EEB d?l priemoni?, padedan?i? veiksmingai naudotis ?sisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas draudimo agent? ir brokeri? veiklos (ISIC ex 630 grup?) srityje, ypa? d?l pereinam?j? šios veiklos priemoni? (OL L 26, 1977, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 6 sk., 1 t., p. 46), kuri? pakeit? Direktyva 2002/92, 2 straipsnio 1 dalyje. Kaip išvados 46 punkte teigia generalin? advokat?, šiomis direktyvomis siekiama skatinti laisv? atitinkam? paslaug? teikim? S?jungoje, siekiant kito nei PVM direktyvos tikslo. Tod?l šios s?vokos neturi b?ti vartojamos taip, kaip jos vartojamos atsižvelgiant ? PVM direktyv?, nustatant PVM neapmokestinam? sandori? taikymo srit?.

44 Iš to matyti, kad sandoriai, kuriuos sudaro žalos reguliavimo perdavimas tre?iajam asmeniui, jei tai nesusij? su klient? paieška ir santyki? tarp j? ir draudimo bendrov?s užmezgimu siekiant sudaryti draudimo sutart?, neatleidžiami nuo PVM.

45 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ? pateikt? klausim? reikia atsakyti taip: PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies a punkt? reikia aiškinti taip, kad tokioms žalos reguliavimo paslaugoms, kaip nagrin?jamos šioje byloje, kurias draudimo bendrov?s vardu ir naudai teikia tre?iasis asmuo, netaikomas min?toje nuostatoje numatytas neapmokestinimas.

D?l bylin?jimosi išlaid?

46 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? patekusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos 135 straipsnio 1 dalies a punkt? reikia aiškinti taip, kad tokioms žalos reguliavimo paslaugoms, kaip nagrin?jamos šioje byloje, kurias draudimo bendrov?s vardu ir naudai teikia tre?iasis asmuo, netaikomas min?toje nuostatoje numatytas neapmokestinimas.

Parašai.

* Proceso kalba: lenk?.